

РЕШЕНИЕ

№ 1630

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8920** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл):

Образувано е по жалба на инж. И. С. Ч. срещу Заповед № РД-15-463 от 27.08.2024 г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл, вр. с чл. 10, ал. 2 от АПК е прекратено служебното му правоотношение, считано от 27.08.2024 г.

Жалбоподателя твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради противоречие с целта на закона, в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Алтернативно излага подробни доводи, че заповедта е нищожна. Счита, че не е налице посочената в мотивите на заповедта йерархична връзка на ръководство и контрол между него и синът му, тъй като последният не заема длъжност в подчинената му структура на РДНСК-С.. Сочи, че издаването на резолюции за провеждане на служебни проверки върху строежи с консултант „Ире Консулт“ ЕООД, чийто собственик на капитала е в роднинска връзка по права линия с него, не е предпоставка за прекратяване на служебното му правоотношение по реда на чл. 107, ал. 11, ал. 7 от ЗДСл, вр. чл. 10, ал. 2 от АПК. Изтъква, че той лично не извършва служебни проверки, а служители от състава на РДНСК-С.. Искането до съда е да се отмени заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и да му бъдат присъдени сторените разноски.

В съдебно заседание чрез упълномощен адвокат, моли съдът да отмени заповедта,

претендира присъждане на сторените по делото разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК. Подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт са изложени в представената по делото писмена защита.

Ответникът – началникът на ДНСК, чрез юрисконсулт - пълномощник, моли съда да отхвърли жалбата и претендира разноски. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят инж. И. С. Ч. е заемал по служебно правоотношение длъжността началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол-С., Главна дирекция „Строителен контрол“ при Дирекция за национален строителен контрол, с ранг I младши.

От доказателствата по делото се установява, че инж. Ч. във връзка с назначаването си на длъжност „началник на РДНСК“ - С. е подал на 06.02.2024г. пред органа по назначаване, съгласно З., задължителната декларация по чл. 49, ал. 1, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията /З./, във връзка с чл. 7, ал. 2 от Закона за държавния служител.

По повод на постъпило в ДНСК запитване от медия „Ф.“, касаещо началника на РДНСК-С. - инж. И. С. Ч. и на основание чл. 6, ал. 1, т. 9 и т. 16 от Устройствения правилник на ДНСК, началникът на ДНСК е издал заповед № РД-13-220/24.07.2024 г., с която е разпоредил на работна група, с посочен в заповедта състав, извършването на проверка по изнесеното в посоченото запитване. Със заповедта е определен срок от 5 дни, в който работната група да извърши проверка по документи в ДНСК и на място в РДНСК. За резултатите от извършената проверка е съставен доклад на работната група, адресиран до началника на ДНСК, с № ЧР-731-09-055/01.08.2024 г.

Със Заповед № РД-15-463/27.08.2024 г. началникът на ДНСК е прекратил служебното правоотношение с инж. И. С. Ч., считано от 27.08.2024 г. Заповедта е издадена на основание чл. 107, ал. 1, т. 7, във вр. с чл. 10, ал. 2 от АПК. В същата са изложени следните мотиви: при проверката по документи на място в РДНСК-С. е установено, че инж. Ч., в качеството си началник на РДНСК-С. (в периода от встъпването му в длъжност, считано от 09.02.2024г. до момента на проверката) е разпоредил на работната група от ДНСК служебни проверки на дейността на лицата, упражняващи независим строителен надзор, от които и „ИРЕ КОНСУЛТ“ ЕООД. От данните в Търговския регистър „ИРЕ КОНСУЛТ“ ЕООД е юридическо лице, което е с предмет на дейност упражняване на строителен надзор и извършване на консултантска дейност в проектирането и строителството, предпроектни проучвания, инвестиционно проектиране, както и други дейности незабранени от закона“. За едноличен собственик на капитала на това дружество е определен С. И. Ч. – син на началника на РДНСК-С. инж. И. Ч.. Посочено е, че от доклада на работната група на ДНСК се установява, че всички възложени от инж. Ч., в качеството му на началник на РДНСК-С., служебни проверки върху дейността на „ИРЕ КОНСУЛТ“ ЕООД са завършили с липса на установени нарушения и констатация, че не е започнато строителство. Липсват и данни за извършени последващи периодични проверки на посоченото дружество.

Предвид установеното от работната група и с оглед подадената от инж. И. Ч. при встъпването му в длъжност декларацията по чл. 49, ал. 1, т.1 от З., вр. чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, в процесната заповед е обоснован извод, че за същия е налице нарушение на

условието за назначаване, което съществува и към момента - йерархическа връзка на контрол с роднина по права линия, в противоречие с императивното изискване на чл. 7, ал. 2, т. 1 от ЗДСл, а именно със синът му С. Ч., който е едноличен собственик на капитала на „ИРЕ КОНСУЛТ“ ЕООД. На следващо място е посочено, че е налице нарушение и на основен принцип в административното производство за безпристрастност - чл. 10, ал. 2 от АПК.

Със същата заповед е определено дължимото обезщетение и е наредено на основание чл. 27, ал. 3 от Наредбата за служебното положение на държавните служители, възстановяване на суми за представително облекло за 2024 г.

Заповедта е връчена на 27.08.2024 г. лично на инж. И. Ч.. Жалбата срещу нея до съда е подадена, чрез административния орган на 05.09.2024 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Противно на твърденията в жалбата, оспорената заповед е издадена от компетентен орган - Началника на ДНСК, на когото изрично нормата на чл. 6, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДНСК е предоставила право да издава актове за възникване, изменяне и прекратяване на служебните правоотношения с държавните служители в ДНСК.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл. 7 и нарушението съществува и към момента на прекратяване на правоотношението. В посочената норма на чл. 7, ал. 2, т. 1 от ЗДСл е посочено, че не може да бъде назначавано за държавен служител лице, което би се оказало в йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, с лице, с което е във фактическо съжителство, роднина по права линия без ограничения, по сребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до четвърта степен включително. Несъвместимостта е законово ограничение за назначаване или изпълняване на държавна служба, при наличие на изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от ЗДСл условия. Като правопрекрътяващ служебното правоотношение юридически факт, несъвместимостта може да съществува от самото начало на заемане на службата или да възникне след този момент, при осъществяване на някое от условията, предвидени в цитираната разпоредба. Йерархическата връзка на ръководство и контрол с роднина по права линия, какъвто е настоящият случай, е предвидено като нормативно ограничение, представляващо условие за несъвместимост в чл. 7, ал. 2 т. 1 от ЗДСл. Целта е обезпечаване интереса на държавата, съобразно разписаното в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗДСл при изпълнение на държавната служба.

Цитираната разпоредба на чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл изисква наличието на следните предпоставки: 1. служебно правоотношение между страните; 2. държавният служител

да е назначен при неспазване на някое от условията по чл. 7 от ЗДСл; 3. нарушението да съществува и към момента на прекратяване на правоотношението.

На първо място, във връзка с въпросът за несъвместимост по чл. 7, ал. 2, т. 1 от ЗДСл, следва да се разгледа наличието на първата предпоставка на чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл - служебно правоотношение между страните. По делото се установява, а и страните не спорят, че С. И. Ч. (син на жалбоподателя) е едноличен собственик на капитала на „ИРЕ КОНСУЛТ“ ЕООД, както към момента на издаване на оспорената заповед, така и към 09.02.2024 г., когато баща му инж. Ч. е встъпил в длъжност като началник на РДНСК-С.. Липсват доказателства установяващи, че посоченото лице е назначено на държавна служба, тоест има служебно правоотношение с РДНСК-С.. В тази връзка следва да се приеме за основателно твърдението на жалбоподателя, че заповедта е незаконосъобразна, поради обстоятелството, че синът на жалбоподателя не е служител в ДНСК, тъй като в случая прекратяването може да се извърши само, ако посоченото лице също е държавен служител.

На второ място, следва да се разгледа въпросът за наличието на назначено за държавен служител лице, което би се оказало в йерархическа връзка на ръководство и контрол с роднина по права линия, предвид забраната въведена в чл. 7, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. Т.е., за да е законосъобразно упражняването на правомощието на органа по назначаването за едностранно прекратяване на служебното правоотношение с държавен на посоченото основание, е необходимо да се установи, че той би се оказал в йерархическа връзка на ръководство и контрол с изброените в чл. 7, ал. 2, т. 1 лица. От приетите по делото доказателства и предвид мотивите по – горе следва, че в настоящия случай безспорно се установява липсата и на втория елемент от описания сложен фактически състав, а именно да е налице йерархическа връзка на ръководство и контрол между държавния служител инж. И. С. Ч., назначен на държавна служба на длъжност „началник на РДНСК-С.“, Главна дирекция „Строителен контрол“ при Дирекция за национален строителен контрол, с ранг I младши и неговият син С. И. Ч.. Обстоятелството, че последният е едноличен собственик на капитала на „ИРЕ КОНСУЛТ“ ЕООД, което е с предмет на дейност упражняване на строителен надзор, неправилно е възприето от ответника за обосноваващо извода, че това лице заема определена позиция в стълбата на съответната държавна служба. Използваното понятие от законодателя „йерархическа връзка“ е в контекста на йерархическата подчиненост по смисъла на чл. 24, ал. 1 ЗДСл, предполагаща заемане на определена позиция в стълбата на съответната държавна служба, т.е. лицата между които възниква йерархическа връзка на ръководство и контрол следва да имат качеството на държавен служител. /В този смисъл: Решение № 11264 от 07.10.2022 г. по адм. дело № 5822/2022г. на ВАС, Пето отделение; Решение № 5753 от 13.05.2021 г. по адм. дело № 1097 г. на ВАС, Пето отделение/.

Не е спорно между страните, че С. Ч. няма качеството на държавен служител нито към момента на издаване на оспорената заповед, нито към момента на встъпване на жалбоподателя на съответната държавна служба. Следва обоснован извод, че отношенията между жалбоподателя и синът му, не могат по никакъв начин да се идентифицират като такива на власт и подчинение. Вложеният от законодателя смисъл в израза "йерархическа връзка на ръководство и контрол" разкрива и изисква степенуване на низша към висша длъжност, при което по-висшата длъжност да е ръководна и контролираща на по-нисшата. В процесния случай такава връзка не се разкрива по никакъв начин.

С цел пълнота следва да се посочи, че в настоящото производство, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт по отношение посочените в него фактически и правни основания и не е длъжен да проверява дали би имало други основания за издаването му.

По отношение на вмененото с оспорената заповед второ нарушение – на основния принцип за безпристрастност в административния процес (съгласно чл. 10, ал. 2 от АПК), за същото липсва да са изложени конкретни мотиви. Отделно от това, при хипотезата на прекратяване на служебно правоотношение без предизвестие по чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл, не е предвидено като основание неспазването на чл. 10, ал. 2 от АПК.

По изложените съображения, може да се направи обосновен извод за незаконосъобразност на прекратяването на служебното правоотношение на посоченото основание, което е извършено при спазване на процесуалните правила, но не е обусловено от наличието на законните предпоставки. Заповед № РД-15-463 от 27.08.2024 г. на началника на ДНСК следва да бъде отменена, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя се присъдят направените от него разноски. Съгласно представения представените доказателства за извършено плащане на адвокатско възнаграждение /договор за правна защита и съдействие от 12.09.2024 г., в който е записано, че сумата е платена в брой/, същото е в размер на 1000 /хиляда/ лева. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, I отделение, 11- ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна, по жалба на И. С. Ч., заповед № РД-15-463 от 27.08.2024 г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол, с която е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол, да заплати на И. С. Ч., ЕГН [ЕГН] общо разноски в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.